

ΤΟ ΣΤΕΡΝΟ ΡΟΔΟΥ

(THOMAS MOORE)

Αυτό είν' τὸ στερόν ρόδο
Τῆς Ἀνοιξίς, ποῦ ἀνθεῖ·
Ὅλ' οἱ γλυκοὶ του φίλοι
Πάν', ἔχουν μαρανθῆ.
Δὲν εἶν' ἄλλο λουλούδι
Ἡ ρόδο πουνθενά,
Γιὰ τὰ τὸ καμαρώνη
Ἡ νὰ τὸ συμπονῆ!

Νὰ κλαῖς δὲ θὰ σ' ἀφήσω
Μονάχο σὸ κλωνί·
Σὰν ἄλλα ἐκοιμηθῆκαν,
Κ' ἐσὸν πλάγισ' ἔδω!
Σιγὰ σιγὰ σὸ σιωπῶμα
Τὰ φύλλα σου μαδά,
Ποῦ κοιτοῦνται θαυμένοι
Οἱ φίλοι οἱ προικτοί.

Ἔτσι κ' ἐγὼ νὰ λείπω,
Οἱ φίλοι μου ἄμα πάν
Καὶ τὰ στεφάνια πέσουν
Ποῦ ὁ Ἔρωτας φορεῖ!
Ἀποῦ καρδιὲς πετάξουν,
Καρδιὲς, δὴν ἀγαπᾶν,
Ἄχ! ποῦ νὰ ζῆ μονάχος
Στὸ κόσμῳ αὐτὸ μπορεῖ!

ΣΙΜΟΣ ΜΕΝΑΡΔΟΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Ἐπειδὴ ἡ ἀλλαγὴ πάντα εἶναι καλὴ, — τουλάχιστο σὲ μερικὰ πράματα, — κ' ἐπειδὴ εἰ νοστιμιεὶς δὲ μᾶς ἔρχονται μετὰ τὸ τσουδάλι τώρα καὶ μερικὸν καιρὸ, ὁ ἀγωνοθέτης ἀποφάσισε, ἀντὶς νοστιμιεὶς, νὰ βάλῃ διαγωνισμόν γιὰ τὴν καλλιτέρη τοπικὴ περιγρηφῆ, εἴτε στὴν Ἑλλάδα, εἴτε στὴν Τουρκία, νησιὰ ἢ στεριά, χωριοῦ, χώρας, χτήριου, ἐξοχῆς, βουνοῦ, κάμπου, τέλος πάντων ὅ,τι τόπο ἐπιθυμῆ νὰ διαλέξῃ, εἴτε ἱστορικὸν, εἴτε ὄχι. Οἱ ὄροι θὰ εἶναι οἱ ἀκόλουθοι.

1) Δὲν πρέπει τάρθρο νὰ πιάνη περισσότερο

τόπο ἀπὸ μιὰ μιση στήλη τοῦ «Νουμά», δίχως τὴν ἐπιφυλλίδα. Ὅσο μάλιστα μικρότερο, τόσο καλλίτερα.

2) Ἡ περιγραφή πρέπει νὰ εἶναι καλλιτεχνικὰ γραμμῆν, δηλαδὴ μετὰ ὕφος καὶ μετὰ λεχτικὸ ἀφεγάδιαστο, καὶ ποῦ μπορεῖ νὰ τιμηθῇ τοὺς καλλίτεροὺς μας σημερινούς πεζοὺς τῆς δημοτικῆς.

3) Πρέπει νὰ περιγράφονται τάντικείμενα κ' οἱ ἰδέες μετὰ τίς λέξεις ποῦ τοὺς ἀνήκουε, κὶ ὄχι μετὰ μεταφορὰς καὶ μετὰ φράσεις ποιητικῆς ἀταίριαστες, ποῦ μποροῦνε νὰ εἶναι πολὺ ἁμορφες, μὰ νὰ μὴν παρασταίνουν τὸ πρᾶμα ἀληθινὰ καὶ φωτίζοντα.

4) Τὸ βραβεῖο θὰ δίνεται: καθετρεῖς μῆνες, καὶ θάναί 30 δραχμῆς.

5) Προθεσμία γιὰ τὸν πρῶτον διαγωνισμόν ἡ τελευταία μέρα τοῦ Φλεβάρη τοῦ 1905.

Ο ΑΓΩΝΟΘΗΤΗΣ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΚΟΣΜΟΣ

ΦΟΡΕΜΑ ΓΙΑ ΧΟΡΟ

ΠΑΡΙΣΙ 12 τοῦ Χριστοῦ 1904

Φίλε μου «Νουμά»

Κάθε πρᾶμα στὸν καιρὸ του!.. Ὁ χαμῖδνας θαρρῶ πῶς εἶναι ὁ καιρὸς τῶν σουαρέδων καὶ τοῦ χοροῦ. Κ' ἐπειδὴ ἐγὼ δὲ χορεύω τόσῳ πιά, θὰ βάλω τὴν πέννα μου νὰ χορεύῃ λιγάκι γιὰ τὸ χατήρι τῶ μικρῶ φιληνάδω μας, ποῦ τὰ ποδαράνια τους δὲ γυρεύουνε ἄλλο καλύτερο, παρὰ νὰ κουνηθοῦνε καὶ νὰ στριφογυρίσουνε μέσα σὲ καμιά σάλα φωτολουσμένη καὶ γυαλιστερή!

Γι' αὐτὲς, θὰ προσπαθῆσω νὰ σοῦ περιγράψω ἕνα φορεματάκι τοῦ χοροῦ, ἀπὸ τοῦ ἐξ ἔμπροσθεν κατὰλληλο γιὰ κοπελλοῦλα ὡς δεκοχτὸν χρονῶ.

Τὸ εἶδα καὶ τὸ φοροῦσε μιά χαριτωμένη κόρη, ποῦ ταιριάζει τὴν Ἑλληνικὴν τῆς δημοσιῆς, μαζί μετὰ τὸ Παριζιάνικο γούστο τῆς.

Τὸ φόρεμα αὐτό, εἶναι καμωμένον ἀπὸ τρεῖς φούστες, τὴν μιὰν ἀπάνου στὴν ἄλλη, καὶ τίς τρεῖς, μὲ

λις ποῦ σέρχονται λίγο στὴ γῆ. Ἡ πρώτη εἶναι φτιασμένη ἀπὸ ταφτὰ ἄσπρο κ' ἔχει ἀπὸ κάτω ἕνα μικρὸν φαρμαλάκι ὁμοιοῦ ἢ δευτέρου ἀπὸ μουσουλίνα μεταξωτὴ καὶ εἶναι γαρνιρισμένη μ' ἕνα πλοσὲ ἀπὸ τὴν ἴδια, καὶ ἡ τρίτη, εἶναι καμωμένη ἀπὸ τοῦλι μετὰ πικάνια (points d'esprit). Ἀδὴ ἡ τρίτη, ποῦ εἶναι καὶ τὸ κινδαντὸν φόρεμα, εἶναι κολλημένη στὴ ζώνη μετὰ κάμποσες σοῦρες, τραβηγμένες στὰ πλάγια καὶ πίσω, ἀφίνοντας τὸ μπροστινὸν μέρος σκέτο, καὶ εἶναι γαρνιρισμένη μ' ἕνα μεγάλο φαρμαλάκι τοῦ ἀνεβαίνει ἀπάνου ἀπὸ τὰ γόνατα. Ὁ φαρμαλάς αὐτός εἶναι κολλημένος στὴ φούστα μετὰ πολλὰς σειρὰς μπουγιονέδες, καὶ τελειώνει ἀπὸ πένου μ' ἕνα κεφαλάκι, καὶ ἀπὸ κάτω εἶναι στολισμένος μετὰ πέντε μικρὰ φαρμαλαδάκια ἀπὸ τὸ ἴδιον τοῦλι· καὶ αὐτὰ πάλι τὰ τοῦλινα φαρμαλαδάκια, τελειώνουνε μ' ἕνα μικροσκοπικὸν ρουσάκι, ἀπὸ ἄσπρη κορδελλίτσα στενὴ.

Τὸ ντεκολτέ μπουσάκι, ἀκηματίζεται ἀπὸ πέντε μικρὰ φαρμαλαδάκια, ὁμοιοῦ καὶ ἁμοιογαρνιρισμένου σὸν τῆς φούστας, καὶ ἀπὸ μιά φαρμαλέν ζώνη ἀπὸ ψιλὸν μεταξωτὸ ἄσπρο, σουρωτό, μπροστὰν μπροστὴ καὶ πίσω τελειώνοντας σ' ἕνα φιώγγον σφιχτοδεμένο. Τὸ μανικάκι, εἶναι καὶ αὐτὸ καμωμένο ἀπὸ πέντε φαρμαλαδάκια, ποῦ κατεβαίνουνε ἴσια μετὰ τὸν ἄγκωνα.

Τὸ ἴδιον φόρεμα μπορεῖ περιφάρμα να γίνῃ καὶ ἀπὸ τοῦλι χρωματιστό, ἢ καὶ ἀπὸ γάζα. Παράγει πολὺ ἁμορφα, γιὰ τὸ φαρμαλαδάκια, καὶ στὸ μπουσάκι, φαρματίζουνε τίς πλάτες καὶ κάνουνε τὴν μέση νὰ φαίνεται μικρότερη ἀπ' ὅτι εἶναι φουσκιά, καὶ στὴ φούστα, ἀνοίγουνε τὸ γῆρο, καὶ ἡ κοπέλλα ποῦ τὸ φορεῖ, ἔν εἶναι καὶ καλοκαμωμένη, μοιάζει σὰ στριφογυρίζει στὸ χορὸν, σὸν πεταλούδιτσα ποῦ τριγυρνᾷ, γῆρο σὲ καμιά φλόγα καὶ φυλάγεται νὰ μὴν κάψῃ τὰ φτερά τῆς.

Ἐδαχιστὸν πολὺ τίς καλὲς μας φιληνάδες ποῦ σοῦ γράφουνε τόσα καλὰ λόγια γιὰ μένα. Σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ τίς χαροετήσης καὶ νὰ τοὺς πῆς, πῶς εἶμαι, σ' ὅτι μετὰ χροιστοῦνε, πάντα πρόθυμη.

ANNA K. ZENOY

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 82

ΔΕΚΕΤΑΙ 3—5 Μ.

Φύλαξ

Ἄλιμονο! σοῦ φαίνεται! Μὰ πάλι ἀλίμονό μου, Ἄλθθεια νὰ σοῦ φαίνεται κ' ἐκεῖνο ποῦναί ψέμα!

Κρέων

Ὅσο μπορεῖς, χωρῆτε μετὰ τὰ φανήματά σου. Ὅμως ἂν δὲ μοῦ δεῖξετε αὐτοὺς ποῦ τῆχουν κάμει, θὰ βρῆτε πῶς κέρδη ἄτιμα παθήματα γεννοῦνε!

(Βγαίνει μετὰ τοὺς ὀπλοφόρους)

Φύλαξ

Ἄλλὰ μακάρι νὰ βρεθῆ μ' ἂν ὁμως δὲν τὸν πιάσου—

Κ' ἡ τύχη θὰ το κολῆσῃ αὐτό—σένα δὲ θὰ σοῦ γίνῃ Ἐδῶ πιά νὰ με ξαναῖδῃς. Γιατὶ καὶ τῶρ' ἀκόμη, Ποῦ μπόρεσα καὶ σῶθηκα χωρὶς νὰ τὸ ἐλπίζω, Σ' ἔσες ἄθνατοι θεοί, χρωστῶ μεγάλη χάρη!

(Φεύγει τρεχάτος)

ΠΡΑΞΗ Β'

ΣΚΗΝΗ Α'

Χορὸς

Κορυφαῖος

Τοῦ κόσμου ἀπὸ τὰ θάματα δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο,

Ποῦ νάναί σὲν τὸν ἄνθρωπο Περήφανο, μεγάλο.

Σὲ φουσκωμένα κύματα,

Σὲ θάλασσα ἀφρισμένη,

Αὐτὸς ξέρε καὶ κπαίνει

Καὶ φύταγε, νοτιά!

Καὶ τὴ θεῖ τὴν ὑπέρτατη,

Τὴ Γῆ τὴ φαρδειοπλάτα,

Π' ἀκούραστα τὰ χαιρέται

Τ' ἀθνατὰ τῆς γιάτα,

Ζέθει σ' ἀλέτρι τ' ἄλογο

Καὶ τὴν περικυκλώνει,

Βαθιά τὴνε πληγώνει

Καὶ τὴν καταπονᾷ.

Πιάνει πουλιά γοργόφτερα,

Βουνήσια ἀγγύμια πιάνει

Τὰ ψάρια ἀπὸ τὴ θάλασσαν

Αὐτὸς μετὰ δίχτυα βγάνει.

Αὐτὸς τὸν ταῦρο, τ' ἄλογο

Ξέρει νὰ μεταπέισῃ

Τὴ λευτεριά ν' ἀφήσῃ

Καὶ στὸ ζυγὸ νὰ μπῆ.

Αὐτὸς καὶ γλώσσαν ἔμαθε,

Καὶ σπῖτια νὰ σκεπάζῃ

Καὶ νόμους ἐστερέωσεν,

Καὶ φρόνημα σπουδάζει
Μὲ χίλιους τρόπους ἔρχεται
Καὶ χίλιους τρόπους ξέρει,
Καὶ μόνο δὲ θὰ φέρῃ
Θανάτου ἀποφυγῆ!

Ἄλλος γέρον

Αὐτὸς τὸ κάθε ἀνελπίστο
Μὲ τέχνη μηχανεύει
Πότε κακὸν δρέγεται,
Πότε καλὸ γυρεύει!
Κ' ἐκεῖνος ἐποῦ χαιρέται
Ψηλὰ τὴν ἐξουσία
Τῶν νόμων τὴν οὐσία
Συχνὰ παρεξηγᾷ.
Μὰ πολιτείας ἀνάξιος
Ἐκεῖνος ποῦ τολμάει,
Γιατὶ ἔτσι τὸ φαντάστηκε,
Τ' ἄδικον ν' ἀγαπᾷ.
Καὶ δὲν τὸν θέλω σύμμαχο,
Φίλο μου δὲν τὸν πιάνω,
Στὸ σπῖτι δὲν τὸν εἶνω,
Ὅπου τὰ κάνει αὐτὰ!

(ἀκόλουθε)